

סינמטק

סרטים החודש
תשקייף ביקורת

יוני 1983
גליון מס' 17

ו סרטי: סרטי זה
החלין גולדראן
י"ע # 17

הדריך סרטי זה
י"ע 1983

תופעות של שגون בהיבט קולנועי (מתוך הדיבוק)

21.30 נהג מוגנית (ארה"ב 1976)

TAXI DRIVER

MARTIN SCORSESE

שחקנים: רוברט דה נירו, סיביל שאפרד, ג'ייד פסטור, פיטר ביל, צערן בן המערב התיכון שהוחזר מהฉบוד לאחר שירות מושך בויטנאם מוצע עבהה בנהג מונית. המפגש היחיד שלו עם העולם החיצון הוא דרך חלאת האדם שהוא מובל במונית, בינהונט עלי ארמות — וחותמת ניו יורק בשעות הלילה. לאט לאט מתעוררת שפיטה והוא אכל באובסיה של טיזור הכרך (114 דקות).

5/6 יומן ראשון
19.00 המפרופסור המטורף (ארה"ב 1963)
THE NUTTY PROFESSOR

בימאי: ג'רי לואיס

JERRY LEWIS
שחקנים: ג'רי לואיס, סטלה סטיבנס, דל מורה, קתלין פרמן. ייסוי בפועל אישיות נסח דרי' ג'יקל ומר הד' שניגן לואיס מגלה הפקד של פרופסור מונחך ומופר בקלג' אמרקאי ההורף בעורתי שיקוי שהמציא למזריפה תואר, אלל של בנות הקלג'. (107 דקות).

21.30 סיפורה של אדרל ה. (ערפת 1975)
L'HISTOIRE D'ADELE H.

בימאי: פרנסואה טריפט

FRANCOIS TRUFFAUT
שחקנים: איזבל ארגיני, ברוט רוביון.
סיפורה של אדרל הוגו בוט ש הסופר ויקטור הוגו שהאטודקה בקץ קלעת יצאה מדעתה. טריפט אינו נכנס לפרשנות פסיכולוגית, הוא מסתכל בברוחה מעמלה מרוחקת ומתציג את חייה ושבוגנה כעלם מיוחד הקים מעבר לפתחניות פשעניות (98 דקות).

6/6 יומן שני
19.00 העמלות מושפטו (ערפת 1967)
LES DEMOISELLES DE ROCHEFORT

בימאי: ז'אק דמיי

JACQUES DEMY
שחקנים: קתרין דאנב, פרנסואה דורילאך, מישל פוקלי, גין קל. האהובות ואכבותיהם של שתי אהיות בעירית קייט ערפתית בסרט שהווא הומאג' לימייקול האמריקאים של שנות השישים. שיינוף פעלה נסוף בין דמיי והמליחן מישל לגראן. (120 דקות).

21.30 בסוד תאומות (ארה"ב 1973)
SISTERS

בימאי: בריאן דה פלמה

BRIAN DE PALMA
שחקנים: מרגרט קידר, ג'ינפר סאלט, צ'ילס דארניינג. סרט האימהים הראשון של בריאן דה פלמה ("אקרוד", "התבעחות"), שביפוי פנוי בן קומדיות ("אייזקרים"). בסוגנון האז'רקיוקו קלאסטי (כולל הדסודות הקומיים), תוך שימוש מירבי בכל הקלישאות של זאנר סרט האימהים, מתאר דה פלמה את קורותיה של תאומה סיאמית שהופרדה מਆורה ונשarra קשורה אליה פסיכולוגית. (93 דקות).

7/6 יומן שלישי
19.00 אות קין (ישראל 1982)

בימאי: אוורי ברברש
שחקנים: אונדן צוק, דליק וליניאן, עפרה ויינרטן, רוברט פולק. צער ישראלי משחרר מבית חולים לחולי נפש, הוא חזר הביתה ומגלת שאשרו ובנו אים. בבית, אבל

נושאי חודש יוני 1983

- * תופעות של שגون בהיבט קולנועי.
- * מסרטי הבמאי ז'אק דמיי.

* * *

בולי 1976, הקדים הסרטים תופעות של שגון בהיבט קולנועי, בשנים האחרונות נספו סרטים חדשים העוסקים בנושא מחודש, והישמדו סרטים אחרים מאידך. מצאו לנו לחזור על הנושא. הנושאים בהם עוסקת הסדרה: בייח' פסיכיאטרי בראי הקולנוע — (ודוד וליה, קו הקוקה, אירופה (51) סציאופרניה — (מבعد לזכוכית האפלה, הרתיעה, פסיכון)

היסטריה — (הדיוקן, שדים) גליי טורף ביצירה האמנויות (רعب, פרסונה, שעת הזوابים) היפונה — (הקבינט של דיר קליגראי, דיר מבוזה)

* * *

ז'אק דמיי — ליד 1931. בשנות החמשים החל בגלוי סרטים זוקומנרטיים ועלילתיים קצרים. סרטו האריך הראשון היה לילה. סרטו של דמיי נעים בمسגרת סופורית אגדות מודרניות וקלאסיות. דמיי כופה על המציאות את הקולנוע הפנטסטי והבלתי אפשרי.

לולה ממחכה לאהובה שבע שנים, הנאהבים במטריות שרבוג נשבעים לשומר אהונים איש לרעות עד קץ הדורות. קתרין דב היפה מכוסחת על ידי קוסט רושע והופכת לחמור, החלילן מהמלין משוחח חפשי עם עכברים וכו'... בתוך מסגרת זאת מנסה דמיי ליצוק ביקורת על החברה תוך התבוננות בתחלואה ומוודאותה.

4/6 מוצ"ש
19.30 פטונה (שבדיה 1966)
PERSONA

בימאי: אינגמר Bergman

INGMAR BERGMAN
שחקנים: ביבי אנדרטן, לב אלמן, מג'ורטה קרוקה. אהבה, שנאה, זהות ווניכר ממשים בעירוביה במערכת הדסיטים המסתכמת הנגמרת בין שחניתה שאביבה את קלה לבן האחות המטפלת בה (81 דקות). רוגנס לאנגלית).

עלם בתוכו נוכח צוות העובדים הקפין והמאובן שבראו עמודת אזהות הסרת רשותם במוחו בסרטו העצים גם כאן מעלה פורמן מעטים ומהותם אגושים למרות המגבילות הוליליתויות (134 דקות).

יום ראשון	12/6
דוד וליז (ארה"ב 1962)	19.00
DAVID AND LISA	

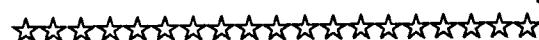
בימאי: פרנק פרוי

Frank Peray
שחקנים: ג'ט מרגלן, קיר דלאה, הווארד דה סילבה. הסרט מבוסס על מקה אמריקני, אנשים עיריים המכונים בחברה "מורערעים", התלבטויותיהם, אהבותיהם ופחדיהם מול החברה נרמלית וחסה המרגנשה אליהם. ספור אהבתם של ליה — נערה סכיפוריית לבchor פראאנואידי — דוד בין כתלי מוסד (טיסבייטו, 94 דקות).

הORTHUA (בריטניה 1965)	21.30
REPULSION	

בימאי: רומן פולנסקי

Roman Polansky
שחקנים: קרתרן דן, איבן פרנו, איין הנדרי. נrhoה פסיביליגי לטפור במעט קלויו אדוות התחטטו נפשית של נערה הנרתעת ממן פולנסקי אחד היבאים הראשתיים שעוזר לנצל את התוט והשנויות בקרתרן דן, המגלמת את הגיבורה. היעלמותם והחזרה בחלק הומני. הגרינוויל של הסרט הכהלה זמן קצר מעקה ומפחידה. (107 דקות).

שְׁאַלְמָנָה
עַל שֵׁם נֹהֲזָתָן

להלן תכנית הקרנת הסרטים בבית התפוצות: מרכבות האש

17.00	12/6	5/6
17.00	14/6	6/6
20.30	16/6	7/6
17.00	19/6	9/6

הקשר היהודי

20.30	—	27/6	17.00	21/6
17.00	—	28/6	20.30	23/6
20.30	—	30/6	17.00	26/6

批评性的通知 לחברי הסרטים.

במקומות מחכה לו צו קריאה למילאים. הוא יעצה למלואים וננסה להשתיר את עובדת הוויז מהאשפוז. ביחיד הדוא מוגע שהוויז אותו בטולם הפיקוד והעלילה מתפתחת על רקע טירוף, גירושיו והשרות העבאי. (105 דקות).

21.30 הגנוץ' (בריטניה 1980)

THE SHINING

בימאי: סטנלי קובריק

STANLEY KUBRICK

שחקנים: ג'ק ניקלסון, של דובאל, דני לידי. מהלך שגעונו של סופר כישל ומחוסל המקובל עם אשוט ובומו ששרה כשמור במרתון וחומר בועות החורף המשולגת, מקום בו שנים מספר לבן טבח בעל הפיקוד וומה את בי משפטו. הסרט מראה נזכר חשב מכליל יצירתו של קובריק למרות השינוי בסגנון ובשפה הקלנועית. (119 דקות).

8/6 יום רביעי

19.00 הדיבוק (פלין 1938)

THE DYBBUK

בימאי: מיכאל ואשינסקי

MICHAEL WASZYNSKI

שחקנים: א. מורהסקי, ר. סמברגי, זיגמונד טורקוב, אידה קמנסקה. המחזזה הנודע של שלמה אנסקי על גוש הרוח הרעה מגופה שלalah, בగדרה קלאסית שנוצרה בפלין. המבקר פדרק שילדר בחר סרט זה כאחד ממש מאה הסרטים הגורמים בכל הימים. הגרינויל של הסרט הכהלה זמן קצר לפני מלחמת העולם השנייה. (222 דקות).

(1) 21.30

הקבינו של דר' קאליגרי (גרמניה 1919)

DAS CABINET DES DR. CALIGARI

בימאי: רוברט ויינה

ROBERT WEINE

שחקנים: ווינר קרואט, קונד זידט, ליל דאוברן. ראשון הסרטים האקספטייניסטיים הגרמניים מעלה פרישה ממוחו של סכיאופין שנולד ברשותו של מוהפט רוצח בית רופי בירית פסייאטרי. היט עשר בנסים וחוואלים ומשרטט בצעורה מטאפורית וגובהית את גורלה של נבננה ההייטלאית. (50 דקות). אלם כורותות (אנגליה).

(2)

משיעי דר' מאבוחה

THE CRIMES OF DR. MABUSE

בימאי: פריץ לאנג

FRITZ LANG

אחד מסדרת הסרטים על המהנט הגרמני המאים להשתתף על עלמאנט (סרט אלם. 68 דקות).

(3)

מוֹצָא שְׁבָת

ליסטומניה (בריטניה 1975)

LISTOMANIA

בימאי: קן רاسل

KEN RUSSEL

שחקנים: רוג'ר דאלטיה, רינגו סטאר, שרה אקסטאלמלן. סרטו הפתוע של קן רاسل אדורות יידיותם של שני המלחינים פרנץ ליטט וריכרד וגנר. יותר ראה אידiotית בעלי שגורחת למקורות יצירתו של האמן.

(4)

קן הקוקיה (ארה"ב 1975)

ONE FLEW OVER THE CUCKOO'S NEST

בימאי: מילוש פורמן

MILOS FORMAN

שחקנים: ג'ק ניקלסון, לואיס פלטשר, וויליאם רופילד. מקרים, פשע קטן ולא שמחת חיים. מגע לבייח' לחלי רוח כדי שלآل יצטרך לרשות את עונשו בכלאי. נסיגות נגע את החולמים מן האפקה בה הם שרויים

CHARLY

ביימי: דף גלסון

Ralph Nelson
שחקנים: קליף רוברטון, קליר בלום, לאן ג'אני, ליליה סקללה.
נסין לרפא פגיר שכיל בעורת ניחוח מוחי של צ'ארלי, גבר בן שבעים בעל מנת משכל של לדר בן ש, מוכחה בהצלחה, צ'ארלי הופך לנגן. הוא מתחייב במרות, אך עד מורתה מתרבר לו שהצלחת הגיעה היא מונית ורעה חחול נסיגת.

הגיבורים. שחוזר (ארה"ב) 21.30

HEROES

ביימי: ג'רמי פול בגין

Jeremy Paul Kagan
שחקנים: חני ווינקלר, סאל פילד, הארטין פורד, אלובייה קל.
ספריו של חבר ששב מודענותם, השתפלתו בחברה מלולה באכזב ובטרואמה. הוכרונות המיעקים מהמלחמה מעיבים על חייו. ג'ק דאן, נמלט ממוסד סגור בו אושפנו אחר שובו מוטענים. החלומו גדול הוא להקים עם חבריו חזה לגודל תולעים. (107 דקות)

14/6 יום שלישי
הגסיכה בעור החמור (ערפת 1970) 19.00

PEAU D'ANE

ביימי: ז'אק דמי

Jacques Demy
שחקנים: קתרין דרב, ז'אן מורה, דלפין סרי.
אגודה מוסיקלית קסומה על בת מלך הפופה שהמכשפה המרשעת הופכת אותה לחמות. הרוט והולם לודפלייא את דמיינו החוויתי העשיר של דמי ואת נתירותו הלביעית למלהדרמה רומנטית. (90 דקות).

21.30 שער הזאבים (שבדיה 1968)

HOUR OF THE WOLF

ביימי: אינגמאר ברנמן

Ingmar Bergman
שחקנים: מקס פון סיידוב, ליב אלמן, אינגמאר טולין, אלדר יפהון.
עלמות בין האמן לקהן צרכני ביצירה ורוחת סייטים והלומות של אמן מיסור ואשתו על אי בוחד (89 דקות).

15/6 יום רביעי
החלילן מהמלין (בריטניה 1972) 19.30

THE PIED PIPER

ביימי: ז'אק דמי

Jacques Demy
שחקנים: דונובן, דונלד פלונס, ג'אק וילד, דיאנה דושס, ג'ון האט.
סוטו הפופה של ז'אק דמי המבוסס על האגדה הנודעת אורות הלהילן שהוביל את העברים שהציפו את העיריה המלין לתוך מדרות ענק. סביב האגדה רקס דמי עליליה ריאלטטיבית אכזרית ונקש שאינה מאפיינת את סratio האחרים. (90 דקות).

21.30 יהוננה של המלאכים (פולין 1961)

MOTHER JOAN OF THE ANGELS

ביימי: ז'ייל אבלווביץ'

Jerzy Kawalerowicz
שחקנים: לוטינה וינקה, מצטלב וויט, אננה ציפילובסקה.
העלילה מתרחשת במאה ה-17 בעקבותיה המוזרויות של פולין, דברק מסתורני נגנס לגופה של אם בגוירות. אבלווביץ' שהוא אתאיסט מזרה או יוצר סרט אנסי

דרתי מופגן ותעלוליתי אלא מנסה, בكونקטט ההיסטורי להציג את האסונות שיזכרת אמונה עיונית. (108 דקות).

THE DEVILS

18/6 יום חמישי
השדים (בריטניה 1971) 19.30

בימה: קן רاسل

Ken Russel

שחקנים: ונסה דרגיריב, אליבר ריד, דארלי סוטן.
יעבדו של קן רاسل לספרו של אלירוס האקסלשייד' בלחרן. ספר על נרות והשדים מגונן על יירוחו במונט, בלחרן שהאשמה על המקה מוטלת על האב גראנדייר, מומנתן והקדנגל ריטלייה כראות של לואי הד'-ז'. (115 דקות).

21.30 חשמלית ושם תשואה (ארה"ב 1961)
A STREETCAR NAMED DESIRE

בימה: אליה קאנן

Elia Kazan
שחקנים: מרלון ברנד, ויראן לי, קים האנטר, קרל מיילן.
אזור הרומיות, הכבשה השחורה של משפחתו, מנעה ליבת אותה ביו אורלינס, נאנשת ע"י גיסה ומאבדת את שפורה. קאנן יוצר עולם מואלץ על ספק מסך הקולנוע ספק כמה והוא את העלילה השקרים. סיפורו אופיין למחותיו של טנסי ויליאמס וטעוק בגדירות באכזריות והשעות של העולם. הוא משתמש בלחוטים נאטוליסטים הבוגרים לנו הניפים תחשוה אמרבולנית של השתפות פעולה בעלה מחד וריה מבוחר מادر. (222 דקות).

19/6 יום ראשון
מטריות שוברוג (ערפת 1964)

LES PARAPLUIES DE CHERBOURG

בימה: ז'אק דמי

Jacques Demy
שחקנים: קתרין דרב, נינו אנטוליאנובו, אין ורנון, מרק מישל.
אופרעה קולנועית אודות אהבה שמיימת שכלה זמורה בכל הדיאלוגים היומיומיים על רקע מלחמת אלג'יריה, הגורמת לפירדת האוחבים. סוט שבנייה "זיאו-אוראלים פואט" על אובתה של וונגייב, הוא אינו כותב לה מושום ואהבתה לבי המשרת באלג'יר, והוא מרגע בו היא מגלה את שנגען ודי נישאת לROLAN ברגע בו היא מגלה את עובדת הרינה. (90 דקות).

21.30 מבעד לזכוכית האפליה (שבדיה 1961)

THROUGH A GLASS DARKLY

בימה: אינגמאר ברנמן

Ingmar Bergman
שחקנים: הארייט אנדרסון, מקס פון סיידוב, גונאר בירונטנברג.
פרק ראשון בטוריוגה סוגה החושפת תחלאים פסיכולוגיים (שראש שמי התרבות "אורות התרבות" ו"השתיקה"). אקרין, עיריה סכיפופרנית ביה באי מרווח בס' הדבלטי בחברת גבלה רופא. אביה הספר המפוזר אחיה בן העשרה, ככלומר יכולת להביע את רגשותיהם. (91 דקות).

20/6 يوم שני
נעורה ושם ווילט (ערפת/קנדה 1977)

VIOLETTE NOZIERE

בימה: קלוד שאברול

Claude chabrol
שחקנים: איזבל דופרט, ז'אן קארמה, טפן אדראן, מרי דיז.
הסרט מבוסס על מקרה אמיתי שהתרחש בשנת

ברשתופר גיבל. הbigographic המוסיקלית הראשונה של קן רاطל לפני "חבר של ויליאטומניה" מווייה ארוטה. ציקובסקי המרגע כאן הוא הומוסקסואל הנושא לו נימפומנית לאשה. (122 דקות).

21.30 שאלה של זמן (בריטניה 1980)

BAD TIMING

Nicholas Roeg

בימאי: ניקולאס ראג

שחקנים: ארט גריפינקל, הארוו קויטל, תרזה ראלס, דנלהם אליטו. סטרו החימי של ראג שמעשו הוא פרשטיית האהבים הכוابت בין פסאיכטר אמריקאי העובר בינה לבין איזיירה צעמאות וועדרה. "אחד הדמותים הרומיוכיים בסרט" אומר ראג "זוֹהַה ההתבוננות, העוקב, אלכס, דיסပיביאט מרעה על רוח החצעה. אנגליסט הוא חיבר לשוחף את צפענות הולמת, הכל עוקבים אחריו הכל...". כמו בשני סרטים אחרים, גם כאן בוחר ראג לתרפקד הרואשי ומור. יש בהם את כל התכונות של שחקים אך הם לא הושחרו ע"י המשחק." (123 דקות).

21.30 יום ראשון (ארה"ב 1971)

PLAY MISTY FOR ME

Clint Eastwood

בימאי: קלינט איסטודו

שחקנים: קלינט איסטודו, דון סייגל, דונה מיילר, ג'סקה ולטר. סטרו הראישון של קלינט איסטודו כבמאי. מספר על פלישתו של ג'נבה מטורפת לעולם המסדר של מגיש תקליטים אמריקאי. איסטודו יוצר כאן סרט מקורי שלא מושפע כל כך מזמן סייגל הבמאי האהוב עליו. (102 דקות).

21.30 רביע (דנמרק 1967)

HUNGER

Hening Chrsen

בימאי: הנינג קרלנס

שחקנים: פאו אוסקרסן, גונל לינדבלום. ריבורו הנגפני, נפש ורוחני של אונן העמד לייצור את יצירת הדופת שלו. מבוסס על רומן של קנט המסתן. (110 דקות).

21.30 יום שני (בריטניה 1977)

EQUUS

Sidney Lumet

בימאי: סיידי לומט

שחקנים: ריצ'רד ברטן, פיטר פירט, קולין בלקליק. עבד קלונלי לחזה המצליח של פיטר פירט על עמותה בין פסאיכטר לבן נער שניקר עיני טסום. המאבק בין אדם להזיה שוהעליה בעזרה סמלית על הבמה מקבל ממדים וראלטיים ביותר בגורסת הקולנועית. (137 דקות).

21.30 פסח (1960)

PSYCHO

Alfred Hitchcock

בימאי: אלפרד היציקו

שחקנים: אנטונינו פרקינס, ג'ינט לי, וורה מיילס, מרטין באולם.

סרט המפורסם ביותר של היציקו החושף את כל הפחים החבויים בתוכנו. הסרט זה אחת השצינות המפורסמות בקולנוע, שצינית הרחץ במקחת הכלולות 60 "שווים" חור 45 שניות. בואין עם טרייר אמר היציקו שודו סרט חזיר לעשי היסטים. "סיטופקי העיקרי נובע מההשפעה שיש לסרט על הקהל. אני

1934. נערכה החיה חיים בפרלטום: ביתה, תחת עיניהם לבית היא מלובשת ומתאבלת בנעירת והר ואספה מחוזרים מאהבהם. היא מתאהבת בגבר צער ומתחללה לגבור מענו. במקביל מודדרת מערכת ייחסה עם הוריה והוא מחליטה להרעלם. (222 דקות).

21.30 מפרץ המלאכים (ערפת 1962)

LA BAIE DES ANGES

בימאי: זאק דאמי

שחקנים: זאן מורה, קלוד מאן, פול גרס. עלילת אהבים סוררת הנתקמת בין בית הקוינו בביבירות הצפרתיות, כשהזיאן מורה מגלה את תפקיד ה"פאמ פאטאל" הניצחית. (90 דקות).

21.30 يوم שלישי (ישראל 1981)

על חבל דק

בימאי: מילס בתר-אורם
שחקנים: גליה אלמגור, אלכס פלג, ליאת פנסקי. סייפה של משפחה שבבamazon נפש של בעליה שנגנה המשתרלים לחדוק עם מותלה. זה סיפורם של שני אשפוזים בביותה של חלה, ושל פרק הונן העובר על המשפחה בעקבות האירועים בסרט נאים מבעד לעיניה של ג'ניל' בת המשפחה. המכפלת עוצמה את אהורות לוגן על אם להטפל בה. זהו סטוה השמי של מילס בתר-אורם ("זרעים") שכבה ב-4 פרסי אכיות מטעם מרכז הסרט הישראלי.

21.30 אגנס الكرنة בכורה

ANANAS

בימאי: עמוס גיאתא

עלם: נורית אכיב
קובסת אגנס משומר מהווה מטאפורה להלכים הצלבאים בין מדינות העולם השלישי והעולם האשוני. השרטוט עוקב אחר גלגוליה של קופהמן הפליפינים, שם מגלים את האגנס, דרך הוואי ודן פרטיסטי. (82 דקות). אנגליות ללא תרגום).

22.6 يوم רביעי (ארה"ב 1979)

THE BELL JAR

בימאי: לארה פירס

שחקנים: מילן דאטל, ג'ולי האריס, אן ג'יסון, ברברה בון. עיבוד קלונלי לדמן של המשוררת האמריקאית סילביה פלאט על התמוטטוותה והגבשיה של עיירה אמריקאית בשנות ה-50. (107 דקות).

21.30 אירופה 51 (איטליה 1952)

EUROPA 51

בימאי: רוברטו רוסליני

שחקנים: אינגריד ברגן, אלכסנדר נקס, ג'יליטה מסינה. בנה של גבורה הרטה, מתחבד לאחר שהוא סבר שאימרו אינה מתחשנת בו יותר. דונה הקומוניסט ירעץ לה לעסוק ברוחות הולמת כה להפתר מצערה. היא יוצאת לעבודה ברכבתים או הצעיר שנאר כשבהיה. היא עוזרת לפשע ובעה שלחה אותה לטיפול. (110 דקות).

25/6 يوم שבת (בריטניה 1971)

ציקובסקי (ציקובסקי)

בימאי: קן רاسل

שחקנים: דיק צ'مبرליין גולדה ג'יסון, מקס אדריאן,

מרגיש אוושר רב בשאנן מועליח לשחק עם רגשות הקול
בഅמצעים קולגולניים" (109 דקוט).

28/6 יומם שלישי
הדייר (ארה"ב 1976) 19.00

THE TENANT

בימאי: רומן פולנסקי

Roman Polansky
שחקנים: רומן פולנסקי, איזבל אדוֹנַיִ, מלין דונלס,
של גיטרס.
סיפור אימים על דיר שנכנס לדירותה של מתבודת ולאט
לאט נגנס לדמותה. רט המתוא יתר מכל את חייו
ויצירתו של פולנסקי ואת הגלות הפליטית הרוחנית
של אמנון מורה ארופה שאלו לערב. (126 דקות).

21.30 LOLA (צ'רפת 1981)

LOLA

בימאי: זאק דמי

Jacques Demy
שחקנים: אנט אימיה מרק מישל, אלן סקטון, זאק אראן.
"בשיהיתך בן עשר או חמיש עשרה היכרתי בナンט אש"
אשורה. רקדנית קענה לה לד מחוץ למיסטריו לא חשובים
בפארס. אני סבר שהיא יודעת שביסטי את הסרט על
המוחה. דבר הבא על טטו הראש. גברות חרט
מחכה שבע שנים לאוהבה המלה החור אליה בסופו
של דבר. (85 דקות).

29/6	יום רביעי
19.00	מרתוון טויטום קצרים (עד חצות)
	הסינמטק יציג את המועמדים והזוכים בתחרות הסרט הישראלית הקצר שנערכה בחודש מא', מטעם המ騰
	(סדר הטויטום מס' לפרטם בערב ה الكرנה).
1	דקות
12	דקות
6	דקות
10	דקות
13	דקות
7	דקות
21	דקות
18	דקות
35	דקות
9	דקות
18	דקות
11	דקות
40	דקות
5	דקות
13	דקות
28	דקות
33	דקות
	איך עבר הזמן – משה פרמן
	רמת הקובש 82 – דודן נשר
	שנקיון – המאי אבי
	לא נעים – מישל אוחיק
	נקודות מבט – בי שוויל, אבי שם
	טיהור – אמריך אHIGHOB
	המלחמה עצמאית – אלה בירך
	חייזר עוזן – רפי גינאי
	צל אחר – רוי אסלון
	סוסתו של עגלון – שלמה אוחנה
	בריהה ראשונה – מודי קלינברט
	היגומה – דינה אלדר
	זכרונות אינס מחכים – רון קויטל
	ארון לאון – אילן אבן-פֿרְסָן, ערן חמד, שחר קלין
	מירה צבי – רוי ניומן
	המכונה אוטיסט – ישע גבריאל
	בתוך העיר חומה – דני ורטה
	(שנתיים אפשריים)

מחול עכשווי בקולנוע 1983 – 1960

סדרה מיוחדת זו, תערוכה בשיתוף הספריה המרכזית למוסיקה ולמחול ומרכז תרבות ארה"ב, תערך בسينמטק ירושלים בתל אביב, במשך חמישה ערבם, מ-10 עד ה-14 בולי, ובזה יוקרטו טויטום המיצגים מבחר מעבודותיהם של 25 כוריאוגראפים מהחשובים ביותר בתחום המוחול העכשווי. הגדלת מרשף ב (סיגל ארה"ב), ממקורות המוחל החשובות בעולם ומחברת ספר המחקר על המוחל האמריקאי 'צורות התרבות', החמונה במילוי ע"י הספריה למחול לישראל היא תציג את סրטן הסידרה מדי עבר ואת העורפית לגביהם. עורך הסדרה – דוד עין. כרטיסי מנוי ניתן לרכוש במשרדי הסינמטק, בנין העירייה, קומה 11 חדר 755, במחיר 600 שקל החל ב-15 למא.

בימים הראשונים, 10.7.83, בשעה 21.00

מהפכת ג'טסון – ראיית האוונגרד במחול:

בחילהל שנות ה-60 עברו אמנים רבים בכמה באלה"ב בתהיליך של תנובה קיצונית שנעטף אז בעקרותם של צורות התיאטרון. המוחל המודרני מיצעה למשה אחד הדחפים הייצירתיים הראשוניים שלו, והעליה דור שני איש, בוצרה מובנת, רכו את מעינו בפיתוח התהיפות המוחכניות של מרווי.

האטרנו בעורכי המוחול של ג'טסון – השינויים הבאות הוטר סימני שאללה לבני הגותות סיוד, התנאים והMRI הרים של כל אמנויות הבמה. רקדים העטרפו לאמנים חזותיים, יוגוי סריטים, מוסיקאים ושחקנים באירועים תאטרליים נסויים של אותה תקופה.

ניתן לזרות את מהפכת ג'טסון בעמידה, בהפרש של דור, מוששי ודם הרדרא והקובצים של שנות ה-60. תארוון מוחל זה החל כבמה לקומפוזיציה ע"י רוכרט וגידיתן דן בסטודיו של מרס קניגסמן, שבו התאוריות של ג'ין קיג' פותחו למיסכנות קיצונית, מעבר להה שקיינגן עצמו היה מושגלה להשיטים עם לוחתו בעלת החינוך הפormalי. קיג' עידן את רעיון עין רושם-פיסטי-אפקטיבי על אמונות וואטறון האוונגרד בפרק של שנות ה-60, וחושף לחסר ההמשכויות, להתלכדות וחוסר ההגין אסמנטים קשטים לבוגרי הגות מהמוראה ומרקיזות בוירה כפי שעצנו ב"אי צ'ינג".

עובדת ממשמעותית אחת שהונחה לגבי מהפכת ג'טסון: אף על פי שהליך רב בה נושא מוחר ופערע על פי אמות המידה המובלית, סורחותיה נבחרו בקפידה להשגת ארכיה מוחשבת, מגבלות וכוננות, שהאמנים צפו אותן מראשם, או לפחות קיוו להם.

רינה קליר – אנטראקט (הפסקה בין מערכות) / 1924
ג'ין טרידמן – שלשה מוחל מנג'יסון / 1964
ג'ידי דן – אינדקס / 1964-67
פאול טילור – צוותם / 1961-65
קנת' קינג – עיר חלל / 1981.

אובון ריינר, מאומנת הדיבר בטכניות המחול המודרני, היתה שותפה פעילה בידון והפכה לנביה המהיפה בתחום המחול. בירוקודה טריו א., היא שמה בפועל ובוארה תמציתית את התיאוריות המהיפה.

בחיפורשה אחר עקרונות סידור מוחלים, נחשף גוף ייקוד בטרוonto הקדומרית והמרקוריית שהשתמש בתנאים טבעיות, בדינמיקה בלתי מוגשת ובבהעה ניטרלית, והציג תנועה המשללת את העידן המורכב של מופע ראות תאטרול. השפעתה של ריינר בצוותא עם נסוי ג'יסון במודרנים בדרגה גבוהה, פתחו שוב את חום קומפוזיצית המחול לשימושים מותחניים של קולאזר, עביבים עממיים ומעוים, תנועות יומיומיות פשוטות, מלים, סדרות מחרוזות, מינימליים, מבני משימה משחק וכלו סוגים מוחלים שאינו בימתי. מופע הראות עבר תולדיך של הגדרה והחייה מחדש.

איבון ריינר — טריו א. / (1978/1966) מודרנית ווונגן — עגנון 16 המ"ם (1980/1966)

דנה רייך — קיץ בימי (1978) טרישה ברואן — מנוגן מים (1980)

אנדרו דה גראוט — מחול ענן (1979/1978).

ביום שלישי 12.7.83, בשעה 21.00 הגוף הטבעי:

אפשר שהשפעה החשובה והמשמעותית הייתה שחרור הגוף משリンク הטכנייה שלו, אמני התקופה הפוטוג'ידונית, שהזורה למחול רמה טכנית גבוהה, היו רגשים יותר לרקון פשטי'המראה. במקומות התלבשות שעוצבו במיוחד — טבעיות, הבעת פנים בפרטן נמוך ובגדים לבושים רוחבי שגרתי. הגוף נשאר רשא חקירה כוריאוגרפיה מתמיה. קריניטים בחנו את יכולתם לא לסייע דמי תנועה גורמים מושג אויר שונים, עם שימושות קשות ביציעו או בסביבה בלתי מוכרת. הם הציבו את הגוף כבסיס בעולם האמנויות וחקרו את הדיבטים החשובניים של עצמיותם, לעתים תוך יצירתיות עולם החי והצומח, ולעתים תוך חיפוש אחר דרכיהם מוחשיות רוחר לעבדות אלתורה.

התנועה הפешטה, התנועה הדקינה ואפלו חוסר התנועה — תרמו לישות האמנויות.

איילין סוטו — סופת שלג באיאובה (1973) ג'וזאן ג'ינאס — רוח (1969)

امي גראנטילר — תחבורת (1971)

דולסן דן — אחד-אראחד (1975/1976)

מודרנית מונק — קטע (1971)

קי טקיי — אור, חלק חמישי (1971/1976)

ביום רביעי 13.7.83, בשעה 21.00 גופים במרחב:

כשם שתנועות יומיומיות הומחו ע"י רקרינט — מוחבים רגילים נהפכו לבלתי. טרישה ברואן בדקה חלקים נרחבים של תחום זה באובייחי היציר של לה, ואחר כך באובייחי הסביבה שלה — שבה היה על אנשים לאותה מראש נגות או לצעז סדרות התנועה פשוטות ורַך שכיבה על רפסודות. אוחרים הוציאו את המחול אל הרחבות, אל שפת הים ואל החופים לבדוק את הסתגלותם לסביבה.

השימוש במרחבים הלסביותיים, לעתים קרובות עירובים, העיגן מערכת חדשה של ארגונים טכניים למבצעים. היה זה רקע חזותי דרמטי שאינו קיר שזהה את המחול עם הייחום של אנשים. היה זה רעיון רכ卜 עצמה עבר אותו האמנים אשר

טרישה ברואן — אדם מהלך לעדו של בגין (1970)

דור ודבאיו — מחול בלתי נראה לען (1981)

יושיקו צ'יזמה — לעיסה (1981)

ג'וזאן ג'ינאס — איחור בשרד (1973)

קרולין ברואן — מחול הדונה (1979).

ביום חמישי 14.7.83, בשעה 21.00 מרס קניגהム — ללמידה לחיה עם המלצהה:

אסתריות המחול של מרס קניגהム מדגישה את חשיבות הרגע ומבלטת את רצוננו בטחון ובנוחיות האינטלקטואלית של האמנות הבלטמשתנה. השימור שעשאה בטכניות מסוימות מקרית לבניית התרבות המודרנית של, השלמות עם מסיקה ודגמיים שטורנו נוצרו באורה עצמאי, הנסויים שביעי בתיאוריה מקרית באנותה לחישות תנועה ואמצעים אחרים המשים את מוחלץ מהופעה אחת לשניה — כל אלה מעדדים על העירוף שהוא מעניק לסתורתו של שניי הפעטה.

מוחש שהתקבנויות המיויחדות של מוחלץ יפגודו ע"י המעבר השוואני מעדדים לסתורתו של דמסך, הדגends מרס קניגהム לברית התיעוד על מוחלץ עד שנת 1975, אז נטל שנות שבתון מסויים, חזות ועבוזות כוריאוגרפיה, על מנת למדוד מה מצלמות מסגולות לבע. מאותו הזמן ואילך, הוא וידיוו, צ'רלס אטולס (מאטי סריטם אונגרדי), הופיע כדרה של סטוי וידואן שהם בחזקתו דשג כוריאוגרפי בשלעטם.

קניגהム השתמשה בסרטן או בידואן ביריעו למוחלץ, כהרחה להם, כשחקן עז בתוכם וכיסוד מעשי ביצירת המחולות. התרבות האנתרופית של מוחלץ העשונה עבר המעלמה ורק לאחר יותר התואמה להמה. הוא השבל למלואו.

mars קניגהム — סייפור (1964/1963)

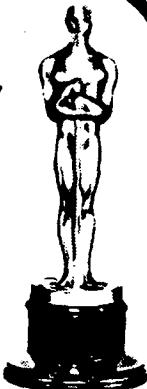
mars קניגהム — סטוריו כחול: חמישה קטנים (1975)

mars קניגהム — עריצים/עלונים (1982/1981).

מרגוט קידר ב"סוד תאוותה" של בריאן דה פאלמה.
סינמטק תל אביב: 6.6 סינמטק חיפה 23.6

קצוביץ פילם בע"מ גאים להציג

דודס
קאדן
הוומד
לפרס
האוסקר
כסרט הזור
הטוב בז'ונדר

ועתה בכוורת ארץ־ישראל

A row of five solid black five-pointed stars, likely used as a visual rating scale or review indicator.

**לא יהיה סרט שירגע אותך יותר
דוידס קאדרן היא מילת כסם**

"יצירת מופת" – "העולם הזה"

"יצירת אמנות גדולה" כותרת ראשית רחל נאמן

החל בMOTEZAI שבת 28.5 גורדון GORDON מוצ"ש וימי חול בשעות: 7.00 - 9.30

תשkieף ביקורת

שאלן שידרין (במחנה, בל-עיר)	שאלן אלון (ליחסון)	שאלן דניאל (מיינורו) (טוסטס)	עדנה טולם (חזה)	יגאל משוחה (דבר)	אלן מוד (אנשים)	דייל ווט (על) (השמר)	ניסים דין (העיר)	אהרון דובב (מעירוב)	איוון גרין (מונייטין)	רחל גולדין (הארץ)	יצחק בן גור (גלאטה"	יהודית אווין (פלשתה)	
****	****	***	***	****	**	***	****	**	***	*	***	****	בליד ראנר
**	*	*	*	*	*	*	*	**	**	**	***	***	גאנדי
**	**	**	**	*	●	●	●	**	*	*			דיווה
**	***	**	**	****	**	**	*	**	***	***	***	***	זוג נשוי
**	●					**	**				*		חברים טובים
**	*	●	●	**	****	●	●	*		**	*	*	החומה
*	●	*	*	*	●			*			*		התווך האחרון
****	*	***	***	***	***	**	**	**	*	*	**	***	טוטסי
**													מחסל מקטעי
*						●		●					מכות הקרב
			**					●					מרדף בקורסדו
							**	*					פיתויי בצל הפחד
									**				שרלוט
*										●	*		90 הדקות המטאורופות לפני הספירה

ירטוי אפריל סרטוי אפריל סרטוי אפריל סרטוי אפריל סרטוי

סרט טלוויזיה, ביקון הנודע. השתיים: עיתונאיית ישראלית (אליאן) ואמריקאית (קורין) נשואה לשראלי, עיינית תחילה ו- "את ש Able בדומש מתקבבת אותה אל הション ומתרדה. השניה אין שב עד

השאלה הראושנה כאן היא: מי מieurע הסרט? השימוש בשפה האנגלית והופך אותו לבלתי אפשר. זה לא ישראלי ולא-ישראל. יש בסרט קטעים מוגשים בעיקר עם יונה אליאן או קטעי פעלה מבוימים הדיבר בידי קרי שלח. אולם הבעה היא תחרותית שעולה חתומות שמות ריבים ממי. הוא אכן מופתעת בצדורה אמינה משכונת, יש בררכה קטעי "奴女たち" ותחום חוריות שאינם תורמים מואמה לעלילה. גם הסתומים צפוי ובלתי-EXPECTED. מצלחתה דידקטית, ולן לגע, לעומק נוכחות על המסר. יונה אליאן מעתה אחת מטבוקה בברופאה החיצונית וריה, בבחינות נוכחות על המסר.

■ שאול שיר-דן

פינק פלויד – החומה (אנגליה, 1982)
PINK FLOYD – THE WALL

ביבליוגרפיה

dir.: Alan Parker

מאנטיפק: אלן מארשל. **תסוריוט:** רונגר ווטרס. **קלום:** פיטר ביזון. **אנגמייה:** ג'ראלד סקארוף מייק סטודארט. **ערוכות:** נאדי **האמלבליגן:** מוסיקה: בריאן וויליאםס (*נעוץ החווים*). **אפקטים:** מרטין גולדציג. **עיבוד ועריכה:** מילר דוד. **הפקה:** ייונה איטינישלוב. **EDITOR:** אלינור דיריד (ашתור). **בוב לילוב (פינק), קרטיסין הגריביס (אמן), נורברט גולדשטיין (מנחה) ואחרים.**

מדורין חרוך ודק, שיטות ربיעים. ניאון תקירה. תענעה אטית
במסדרון אל שואב אבק העומד בקצחו. התקדמתו אל חזות
ההדרעה. דממה. רגל כבדה ונחתת. מפעלה. לקל' צוחחת
ההמנוע עובר הספר או הדיר הסמור — פינק, כובך רדק, בזזה
מסמסמות בטוליווה. סרט המיליחמה המוקם, חדר מושע
ההסביבה מוכלים את פינק אל הזווית החלות לדמותו המימותש,
בית הספר החוקן ואמו השטחנית, דרכ נושאוי הכושלים, עד
עמגדתו רב הכח העשויי, כובך. דרך טירוט ארוכה של בית
חוונה סביב עצמו, התנקתו מבני אדם ובירוחו אל סמיים וצר
הרט.

התפקידות ענקית. וויזת הצללים מיחודת, עם דרבה צילום מגובה בשיטתה. התאורה מודגשת על סעינתי טוראים וטירוף. פס והקל מעוגן מאידך וככל החבל הטכני מושם מאידך. כמו הנדרינגים וטאטאטיסטים המפסרים, בין היתר, על 60 שעות של סרט מצלם, מהן הורכבו 95 דקות של הגירסה הסופית. על 8 שעות ינשא עיניה 54,000 ייחוחים, על שני ינור של עבירה שהוחדרה לחץ מיון לקוט האנימציה הכלולות בסרט (השאר הרכבו והרכבתה בחלק השני היוו של אוניברסל לודווידס).

רוב השותה, מן המפיך ועד העור, עבר עם פאוקר גם בסדריו החקודמים ("אבסטרט של חוצות", "זהיללה" ועוד) ובהתהשע עם הדיבטלת הקלאינית של פאוקר וצוותו, הופכת ההתייחסות לסרט זהה, לשאלת שאלת אמן. מי שיאטן מאמין לנכונותו של פאוקר בתקבינה אישיותו של נהג נזוט קובלטיעי, יתרוגן למראהו הבלתי, עד מהcheinו בעריה, ואחר כך שיוחזקם. הביקורת החברתית שבו בלילה מרוב שימוש, ילזרתית, מועברת דרך סמלים האנומליים שיטוים החווורים בעצם שוב ושוב. אפללו עקב "סמליתו" והאנומליות שbow שמשתגלים זוג פרחים יונין בראטה קאראט ווורסט מעלה, יוצר קטעי אימיציה המשחזרלים בחישופס.

זוג נשוי (ישראל, 1983)

בימאי: יצחק אפל ישורן

מפיקים: ישראל רגאל וארד פרודלסקי. **הסריט:** יצחק ישורון. **צלום:** ניסים (איצ'י) ליאו. **יעקב איגנומן,** מנהל אמצעיות; זאב ליכטר. **עריכה:** טוביה אשר. **הקלטות:** דני טוביץ'. **מוסיקה:** אלכס כגן. **לבושות:** מיכל פט. **שחקנים:** יירון לרודן, מרי פאיברמן, רות חרילף, חינה הרובוטסקה, זיוית אברדמסון, הפטעה:

מיכה (43) הוא עיתונאי שהגיע לשיא האחרידה שלו ואבiba שלושה לדרם. רעינו, מסימנת למזהה תואר שני באוניברסיטה. לבני הזוג (38) הדקונים של מכון. המשפחה במעב של משבר: מכיה מנדל בעימונם של לדרם (24), חביבה לעברדה מן הדעתן, וווען נמצאו בעיות יומיום ועל קשיים בחיזי המין. דוחחים מתחדדים כאשר אביבה מלאה את פרשת הרומן של בעלה והדבירם נשמעים, בהדרגה, משיליטו של מכינה. מאיה עחבת אוטו, אביבה איניה מוכנה להמשיך לחיות עמו, הזוג הנשוי עומד על סף גירושן.

זהו סרט ישראלי רלוונטי למציאות שלנו, תוך הצגת חקר אפיינית, פחota או תור, של החברה הישראלית בחיהילת שנות השבעים. מדובר בווגז מן המumed הבירוני, שבו הוא אפשר שבספר בפינות שנותה של הארץ, ובתיקן אוניברסיטאי. יושרתו טען שאין זה ווג מסרומים מודרן, אלא מעין סך הכל של זוגות נושאים ביבים, שהזכיר במישר השנים. הסרט הוא מעיגן את נקודות המבט של כל אחד מהם ואת האמתה השונה בעין הבעל והאשה. שניהם יוקרים לאחדת, להבנה ולהת�שבות, וכח בשעה שמדוברים להעניק יוס כהה לסובבים אחרים. ביחס המשפחתי מתמודלים ללא הפסיק מאבק כה, מכח מגסה להציג את הכל מבל לחתות שום תמורה, אביכה אינה מוכנה להחפש, הילדים וורשים את שלהם, ומוכננת לשוחהקה מופולטה. המעצבים, הדמיונות, הדיאלוגים, הכל בכוון ואיזמן כאן, אלוטם מוה שיפורען, וזה העצונות של הרטט. לא פעם העצערנייאן חריגות מודפס הסרט, כדי שאבחן כיצד ברורה יותר מה יש לדמיות לומר, אשר קוףץ משיאו לשיאו, וו הוויה הסחתעת את העופה. מירך פאיביין מתגלגה בשחוותנית מעולמת, יירן לונדרן הוא הפטשטי, יש לו רעים ריבים שהוא משוקן מבפים, אם כי יש גם מקומות שבחם הופעתו שורה. רות חילברט יומפהית, יוצרת דמות פאתיתית אדמונית באחת. הצללים ישר ונוגע לשות' את ערכיו הדרמה, ולא נסכן למיצואו בטוי החווית לשם. אוטם הדברים אמורים לגלבי העריכה של טוביה רשר והמוסיקה של אילס בנג, יש סרט כמה שצינית שלא שכחנו במרדה, כמו השם שמאנו שונר לב, אחרי שוויינו עזבה אונור, או בקורי אל-חוללה^ב, כאשר ריא מתחילה לתקן עמו את הייחסם. בזוכת ההצעים הללו, והמחרת הביקורת, זהו סרט שרואוי בהחלל לצפות יג

שאל שיר-רו

החורף האחרון (ישראל, 1982)

THE LAST WINTER

בומויא: ריקי שלח
מפעיקים: יעקב קומקי, מותה גורפונג, אבי לטר. **תסריט:** ריקי
 שלח, וזה אליאן, נאווה סמל דודר שוווץ, על פי רענן של ח'ז
 חולון ויפור קצ' של תות אפשטיין. **שכזהו לאנגלית:** ג'ין
הרבבבל. צילום: אמן סלומון. עורך: קוין קונר. **מוסיקה:**
 שחוקים: יונה אלין, קתלין קוינלן, טיבן מאכט,
 אחים הדימין. **עפורה פל,** מייקל שנדריך ביריאנו, רותם הפלדה.
 שוחה ביריאנו, רותם הפלדה.

שתי נשים שבעליהן נעדרם בחזיות הדורות, אחרי מלחמת ים
ירובוב מונחים אם בזבזנו על אחד מהלכים

סרטי אפריל סרטי אפריל סרטי אפריל סרטי

מחסל מקצועי

LE CHOC

הבימאי: רובן דריוסט

dir.: Robin Davis

מפיקים: אלן סאדר, אלן טרויאן. תסריט: רובן דריוסט, רמי מישעך רבליה, אלן דלאן, לפני "תנוחתו של החלק השוכב" של זיאן פאטורייך מאגשטיין-מוסיקה; פיליפ סאדר. שחקנים: אלן דלאן, קתרין דרב, פיליפ ליטואר. הפקה: יוניביסיד קינג פילם.

אלן דלאן הוא מהסל מקצועי המכלה לפרש ממקצועו, אחר שנים ארוכות של העשיות בעבדתו וחיטול מצלח של קורבנות רבים. אלא שהפרשה אינה קללה שם שהעומד באיש של איגון דראצ'ינו מוכן לקבל את "התהפטות". הדלה, כך מסתירם לטס-הוקול: ג'ורג' פנטון. עורך: ג'ון גלגור, בוב לאנג, מייקל סארן. חלבושות: אמנונו, סטיווארט דרייג, בוב לאנג, מייקל סארן. שחנקים: ג'ון מון, אג'ני עטאה, אפטר, קנדיס ברגן, אודוראד פרסק, ג'ין גלגר, טרור האולד, ג'ון מלס, מרטן שי, רהיני האטאנגדאר, יאן צ'ארלטון, אטלול פוגארד, גונטר מריה האלמר, סאפר ופר, רשאן סטהיאן בן, מייקל אליקה פאראומיס פר, אמורייש פר, רוד קוט, המצה: א.ד. משלן. בראינט, מייקל הוזדרן. אורץ: 186 דקות.

מפיק ובמאי: סיר ריצ'רד אטנבורו

ובחרידות של הסרט, הניראה כעתופה נוצצת לחוכן ריקני, למכלiac סבל המפנק של רונג'ו ווטס? לעומת זאת, מי שמאמין בכנות של פארקרוטרס, הסטן יהה חוויה רגשית.

■ צביקה אורן

גאנדי (בריטניה/הודו, 1982)

GANDHI

תסריט: ג'וזhn בריל, מפיק בטול: מייקל סטנלי-איבנס צ'ילום:

בלוי ולאלמס, רוני טילור. מוסיקה: אגבי שקר. עבodium מוסיקליים לטס-הוקול: ג'ורג' פנטון. עורך: ג'ון גלגר, ניחול אמונו, סטיווארט דרייג, בוב לאנג, מייקל סארן. חלבושות: ג'ון מון, אג'ני עטאה, אפטר, קנדיס ברגן, אודוראד פרסק, ג'ין גלגר, טרור האולד, ג'ון מלס, מרטן שי, רהיני האטאנגדאר, יאן צ'ארלטון, אטלול פוגארד, גונטר מריה האלמר, סאפר ופר, רשאן סטהיאן בן, מייקל אליקה פאראומיס פר, אמורייש פר, רוד קוט, המצה: א.ד. משלן.

סיפור העלילה של גאנדי הוא תמצית חייו האיש הגובל הזה, כפי שנראו ב- "בלוקס" בחלק הצההה אישת של מאורות ומיעשים לבימאי-מפיק של הסרט, ריצ'רד אטנבורו ובפי שאושרו, מן הסחרים עיי מ' שנון ללק ג'ול מלכסף לדמותה ההוריה של איניה ג'גד'ר. זהו ספפו חיים נתפתה ברכה של האיש המתול החhoe, עבר לתמונה ההשפלת הראשתונה בדורות אפרקה, לפועלתו הפליטות-הברחותיהם שם, לחזרתו להזוזו לפעלותו הנמרצת לקבלת עצמאות מעל השלטון הבריטי. המאבק כל מעורבותו הולכת ונולדה על העם ההודי ברעין החירות, מערבותה של אג'ני הדיה בה חלק רב, עימות פשי ורוחני עם האנגלים, מלחמת אחים ומיללים ריבות שורמו מכל הצדדים. בתהמודדותו הדיסרטורית עם הרמות המורכבות של גאנדי, תמיון זהה זו של איש הדקלנות על התהנתנה. אטנבורו מנצל את נקודות חברתו שלו – הסתמכות על סודות רם-מעמידים המרכבים ומעמידים את העבודות והונגותם לגיטימיזעה בחיהה הכהרית – ומצליח ליצור משווה ברור, בעל אמריה, שלם שלעלגון ובכחול מגער ורודה ומרס, האדרכוב על כל אלה אשר יהה. הדאמנת של אטנבורו, על פניהם, נתונה בראש ובראשונה לעצמו – והוא ריצה לעשות את הסרט בכל מadioו ממש שים רביות – לאג'ני לפופות על פי תפיסתו האידיאלית, לאנשי שעבורו איתו ונתנו בו את אמונם וכאותו גם לממשלה ההודית שאפשרה את הפכתה על החלם למצוין לעזידקו של אטנבורו נין אמר שהוא אכן מעמיד מכיריו שהסרט נעשה על פי רצון טוב ושל יכולת. בסכומו של דבר אכן אטנבורו לשני יעקרים. האחד – לתפותה את גודלו של גאנדי האיש ואת גודל פועלו, את המספר אותו הוא היביא לעולם, מסר של אהוה וחלשות – תמים כל-тайפושר ככל שיחיה. השני, המכוחות למבנה הקולני הדרמטי. התמורה של אטנבורו, מכובף ייה של החלטויה הכל-שהיה, האו בספרו של דבר מעניין וHopfr בעיקר גול גול בשרגו ועם הקבעה של הכוכב – שחנק שלו – בן קינגסלי בדרדר – את הסרט הארוך ודקיה להוויה אישית מהנה. החושג, אחרי הכל הוא בראש ובראשו הדשגו של קינגסלי, שלם, מושלם, קורן, אג'ני, בעל חוש מידה והומר שהאוסקר בו וכיה הוא ברדי רק תחילתו של רוך חרשה.

■ גדי אורשר

קארו פפא (איטליה, 1981)

CARO PAPA

בימאי: דינו רסי

dir.: Dino Risi

מפיק: סרטי דין, רן וטורי פחוספקט. תסריט: בראנדהינו זופוני, מאיריו רוי, דינו רוי. צילום: טונינו דלי קל. מוסיקה: מונאל דה סיקה. שחקנים: טויריו ואסמן, אודרו קלמנט, אנדרה לאשאפל, טפאנגו מאוריה, זיליין גומאר. הפקה: סרטי נח. אורץ: 106 דקות.

איטליה בימיו שלנו. יטוריו גאסמן מגלים דמותו של איש עטיקם, בן דור הטלון המעמוק ב'ק איירוף' לאפקן-אמורהה לטרור עסקי, בעיה נישואין עלובים, אשות חולה ומיתולחה על מנת למשוך את תשומת לבו. יש לו פליש כבודה מ谋צת צרפתי והוא אינו בחולם באחרות. בין הגורלה הנעמתה במושד לגומלה מסמים. ברגעינו משבור הוא נהוג לנפוח לאביו הזקן אשר נהג לפחות כל בעיה עם מקל, ועם אחד הוא עלה במקורה על ימונו של בנו הצער ובו בירמי וטוטם על פלוטי קיצוני. האב מנסה לסייע קשור עם בנו וניכש. בסיום מוגزا עצמו האב קרבן לפעילות של בנו ושל חבריו.

סרכי אפריל סרכי אפריל סרכי אפריל סרכי אפריל סרכי אפריל

חלום גנוֹב (אוסטרליה – ארצות הברית, 1982)

THE PIRATE MOVIE

בימאי: קו אנאקיין

dir · Ken Annakin

אריך מלךון: דקוטר. 160 דקוטר.

הOPERATION של גיבריט וסאלבן, "הפריאטים מפונאנס" המשמשת כaan בסיס לעלייה לטרט המוסיקלי "חולם גובל" או כפי שהווינו נקראים במקור "טרט פריאט". עוזליה מונגולית את ספורה של נערה עיריה חמוצה, בת ומוננו, קריסטין מניקל הפושת על החזון נער עיר (שהחן כריסטופר אנטינס) זהה, נעלים עם מדדרותיה. היא הלהמת על החוף ובכפוף של דבר חלומה הופך למטען.

... "חולום גנוֹב" הוא סרט שיש בו רגעים יפים ולפעמים, שבשלוב מעניין של יישן בחושך. אבל מעבר להז הוא מנשה לתפקיד הבהיר והדוחק ביותר בטרם הוא סרט הרהוטתקאות של תלין ופואරן מנהר העבר והודוחק לעיל שפילברג ולוחאסן הנקראים קרבו. מרוב עומרם של דבריים מגדוד העזהה עיינין גדרט. כידוטסperf אונקיזם מותתק למדוי ובירישת מקינקל החמודה אינה מצלחה לשאתה על כתפהה בנעל הסוט והיגיון הזה של קן אנזאקי, בימאי ותוקן של סרטיו והופתקאות. אונקיזם (הוים) האדור בוויז'ן יינו מצלחן לגלגול אחד התסריט בעזרה מרתקת. יש לו גוויי מוגשים ובסרט שודה אמרור להזות מלקטם הוא חסר חז. התסריט צולם ברובו בכאטוטורייה בולט בו לטובה השחקן סופי-השיירנד האAMILTON בלבוקרי מל' היראיטים. הסרט מונרך גענעם לסריטים המכוראים של אודול פליין. תשרון פאוור, אך לשם כך איננו וקומיות כלכלת האופרה בו.

■ שאול שירן

פיתוי בצל הפה

THE SEDUCTION

dir.: David Schmoeller

מפעלים: אריזון יאלנס, ברוס כהן קרטס. **תסיט:** רייזר. **שלוט:** מאוק. אללבג. עתודה: טוני דראמאקו. **מוסיק:** שמלה. **ללאו שיפמן.** **שוחדים:** מוגן פרצ'ילד, מייקל סטרואין, ונס אנדודארס, אנדרו סטיננס, קלין קאמפ, קוין ברופין; הפתעה: פולם. אוור: 103 דקות.

שורנית שלוחיה פופולרית מוטרדת עי' מטווך חובב צילום המשתכל עליה ועל חייה בתרומות של. הא, טווך עלה מעגל תווור הטעדות החלק ומטריך את דרנתה ונקה לאונס סופו של הטוסט הוא מושל את זידקה של שדרנתה ונקה לאונס סופו של ררך אבן מחבר שהפיה היה הוא בעצם אימפרטן המשלים

אם ערך לסכם את הסדר במלחה אחת, היה הראשונה העולה על-ידי היא, סליקון. וסליקון הוא שם נורף למשנה מלאותי, קר חסר רוח חיים, משוחר שבא לסדר את החזית העתוניות לרגע, עד שיפסיקו להסתכל, משוחר מהחוור מתח עלער משוחר קסמסה, בצל קשו לוחם עצם ולמעזיות. הבה סליקון כבאן בעלה פנים בשוקנים (הרבה מאוד אצל מורן רצישל), הילל המהפים לאלו (הרביה מאוד אצל הטוטוליות, חסרת החיים שבאה הם נעלם). זו סיפור מתח כל כך

קארו פאפא" (אבא יקר) הוא סרט קצר על החברה-תרבות-פוליטית באיטליה של תחילת שנות השמונים. דינו (כונם נשים) רדי' חור כaan לעסוק בנשא האהוב עליו. פער הדורות. כמו בסרטים "החימום והקלים", חדר המיטות השנויה של החברשת'ן ושל העזרים והטרגדיות במפגש ביןיהם. כאן היא חריפה ממש שאללה הם גם היחסים בין אב ובן. הנושא הוא מעניין ורציני. ואולם הבעייה הנצחית של שלוב בין הקומי לדראטמי איננה מושגת כאן תמיד אך פרטנורית ההולמים.

תוחילה נידמה לנו שהנה עד קומדייה ואחר זו קומדייה בעית לא רק עם כן עניין עם מהדראה מגלה. ואכן לרי' יש מיתוגן לא רק עם הדסיגנון אלא גם עם דקצב. קארו פאפא מיתוגלים לא פעם בסירוב לעמוד דברים מסוימים המיתוגלים זה מהר מכדי שתפקידו מה קורה על הבד. כתובעה מהו וזה מוטר ברגעיו שהיטו

הרוק מלהדרה-יב אחותו ובתורו נאנסין אין מלה או מרים במישקהו המצעין מעך והרטוט. רק בשלבו כדי לראות את

קארו פאפא

שאל שיר-tron

אלוף החרפתקנים (ארפת), 1982

L'AS DES AS

בומאי: ז'ראר אווי

dir.: Gerard Oury

פראנק הופמן וראשיד פראש. מפיצים: סטודיו שפירא א/or: 100
ז'נות. **שורארנברג. שחקנים:** זיאן פול בלמודנו, מאורי פראנס פיסייה,

סratio של ז'ראר אחד מרכיב משני חלקים: פרולוג והסתור בעצמו. בפרולוג המיתולוגי בשלהי מלחמת העולם השנייה מביל התוරן הילדר מרטורי של מפקדו היה הדריך. ואן פל ללבונרו הוא טיס בחיל האוויר הצרפתי. במהלך הקרב האחרון שלו הוא מותיך עם ייבו הטיס הברטני. הדוטן עזמו מלחמה בשנת 1936, בימים לאולימפיאד מינכן. בלמונרו הוא מאמן בחרות האיגרוף הצרפתי למשחקים האולימפיים. ברכבת, בדרך שבין פרארט לברלון מתחול בלמונרו להור אדריאן יוניגנות חמודה (מאיר פראנס פטייר) העומדת לזכות בריאן בלבד על ידי ה"פיזיר". ואולם במקום להדרטנו באירועי יניבוי ובמעשי החיזיר מוצאת עצמו דגיבור מעורב בגורלו של לד יהודי יתום שפשש ברכבת. הוא מסיעו לליד ולקרכבי לחילמל מידייהם של הנאים גם עם עוזה של ז'ידו הונגיון ממי מלחמת העולם הראשונה. בלמונרו עושה שפטים בجرائم חוכה בכבל גם בגערה.

על סטיו של במלגנווּ בשנים האחרונות אפשר לומר כמפורט בסוף נרומהָם (סדרות מס' 80-81) שהוא גודל. הסטיטים שלו נauseוּ קטינים. למוגן הוזה הדומה לגורלה והדרומיניגיטי בסטיין. בעיליה רמותו המשגנה, הידאלוגים וכו' נעורו לשורת את הפרעון של הקטלניע העצפני. אין הרבה מופרעה בין הדמות לדמות האחרות הדרובות אותן. במלגנווּ הוא אול אפלין יוחר גיבור ואצל' גמיבור קומיקס. כך או אחרת במלגנווּ עשוֹת תיג'ה למעריציו. כל השאר, עליליה ומצבים תפלים, לא חשוב. ידר אורי. הוזה במאמר מקצתו הבהיר לשורת כאן את הוכב העברתי. עברתו-ללא שאר רוח הוא נקייה יפה. גאריס פרואנס פיסידה היא קישוט פה אבל חבל שהויא מתבוננות על שנות שכאת. מיש שאל שרטות מערב זהו ייאל להסתפק בסטיין הראשונים של הוכב בן החמשים לשון

- 4 -

רטוי אפריל סרטי אפריל סרטי

מקס הוזעם (אוסטרליה, 1979)

MAD MAX

בימאי: ג'ורג' מילר

dir.: Georges Miller

הטטיות: ג'ים מקולנד וג'ורג' מילר. הפקה: בירון קניי. עמי ספוף של ג'ורג' מילר ובירון קניי. צילום: דיוויד אקי. עיבריה: טוני פטרסון וקלף הייס. מוסיקה: ניק גאנאננה. שחנים: מל גיבטן, גיאן סמואל, יו קיט, בילין טיבס בטלין, פין בארטיס אאורך: 100 דקות. הפקה: יונידס קינג פלים

הomon — אי שם, לא מוגדר. פרוץ מטורף המכונה "פרץ הלהה" בורח מן הכלא בחברת קידתו הפראית. אנשי החוק והධיניות אחראי. "פרץ" מוחלט בדם ורק מקס מה שמיינטן מצליח להביאו, לסייע להפרשה במותו של הנימלט המשותם בתזוזו. חבירו של הפרש, גנופיה של רג'זטס מטורפים מיתעלאים בכל מי שנתקירה בדרכם במשע הדקמה שליהם בעקבות מקס. הם פוגעים קשות בחברו מקס מנעה לבורח מן האלימות בפרישה מתפרק. ואולם החטטරות לח'י המשפחה בחיק אשטו הנאה (גיאן סמואל) אינה מרחיקת ממנה את מעשי האלימות. גנופיה הכויה וווצתם את בטנו ופצעים קשה באשתו. מקס חזר לשירות החוק ויוצא למסע נקמות ברוצחים כמו אל זעם וחסר רוחם.

מקס הוזעם נפטר לפני כשלוש שנים להקינה בישראל בגול האלימות הגורשהआצורה בו. הומניט השטוח והרטה הזרע לקינהה בארץ אך חנק את הפתיחה המהוותשת של קולנוע "אופר". התסריט, המבנה, ואפליו הדמויות מוכירות לנו מעובן, אבל זה מבוען מרגע אחר. הבומו היזינגי והעשר מבחרינה חוותית של הבמאי ג'ורג' מילר שעשה גם את סרט ההמשך "מקס הולומות ברכביים" (1981). מקס הוזעם הוא סרט מוקען ריש בו קטעה פעולה מלאה. התסריט של פשטי ואיינו יודע לעומקם של דברם. הגיבורים של נראים כמו גיגיורי קומיקס, ייבור קשות ועתם מול גנליים עד הטוף ומעשיהם היכולים להתרחש רק בציורים, או כMOVIE UNIVERSE, מל' גיבסן והדעת שדרת העலויות בדורותיהם, מושתלט על הסדרה והוויל להיות דמות ציבורית נערצת עילית. מילון NAMES הווה מאתאדור בשושפה של תומכויות, אחר מאנספצעה. בינוותם הוא מתרחק בפניה כגב, משם האחות גזלי, אלום הוא איש ישן להתגלות בפניה כגב, משם שא יאביד את מקומו בסדרה. הרילמה הזאת הפהכת למשמעתי בכל שזו מתקב לגליל, וככל שהוא מארגש יותר יותר שהוא הולך ומבדק אותו והוא והוויל בסוטו אין מיקל יכול להתנבר עד לרוגשו הוה השופך את עצמו במלוכו של שידור ח'י, להתחמת כל המעורבים. ניל' הנגע, סולחת אף הדיא.

■ שאל שירין

קונונציאלי עד שמתחלתו אתה יודע כבר את סוף, החומר דלל מאד, עשוי בחומר כישרין בולט של כל המעורבים בעניין, ומשתלהת בו כמה אמרות על חיינו הדAILYים ועל תפיקתה המשטתיה, אמרות הנשמעות לפחות יותר שנותיות מודרך כלו. בזבוז זמן מרגנית.

■ גדי אורשר

טוטסי (ארזה"ב, 1982)

TOOTSIE

הבומי ומטיק: סידני פולאק

Dir.: Sidney Pollack

חברות הפקה: מיראץ'/פאנצ'. תסריט: לארי גלברט ומאיר שציגל ע"פ ספרו של גלברט ודן מקינאייר. מפיק בפועל: צ'ארלס אנסן. צילום: אואן דהימון. עוזרים: פרדריק סטיניקאמפ וויליאם סטיניקאמפ. מוסיקה: דיב גרוון. שחנים: דאסטין הופמן, ג'יסקה לאנג, צ'ארלס דרבינגן, טרי גאר, דבני קלמן, ג'ורג' גינט. הפקה: א.ר. מלון אורך: 1:16 דקות.

מייקל דורסי הוא שחקן מוכשר, מובל ואגונטרי שאינו מוכן להתרשם מכך שהוא מופיע בו לאימום, נחשב לאמן כשרוני, אבל עירץ ע"י חבריו הביערים בו. מיקל שולץ על קומה של פרובלם של בן כבל עבדה. סדרה של שכבות גורמת לו להציג את מוגמדתו לתפקיד נשי חשוב ב"אופרטה סבן". של הטלוייה האמודקית לצוכות בתפקיד ולחליליו בו. מייקל הדרע שדרת העלווה בדורותיהם, מושתלט על הסדרה והוויל להיות דמות ציבורית נערצת עילית. מילון NAMES הווה מאתאדור בשושפה של תומכויות, אחר מאנספצעה. בינוותם הוא מתרחק בפניה כגב, משם האחות גזלי, אלום הוא איש ישן להתגלות בפניה כגב, משם שא יאביד את מקומו בסדרה. הרילמה הזאת הפהכת למשמעתי בכל שזו מתקב לגליל, וככל שהוא מארגש יותר יותר שהוא הולך ומבדק אותו והוא והוויל בסוטו אין מיקל יכול להתנבר עד לרוגשו הוה השופך את עצמו במלוכו של שידור ח'י, להתחמת כל המעורבים. ניל' הנגע, סולחת אף הדיא.

"טוטסי" הוא סרט קאומדי יקר מאיין מכמותו (הכל בגלל השחקן הראשי שלו — דאסטין הופמן. הופמן הוא שחקן הרושך הרבה מהמעורבים בטרלים שבdomino הוא מופיע, וגם כאן עברו הסרט והשחקים סביבו גלגוליהם של שני רצונות — של הופמן לספר את ההיסטוריה. זאת היתה תינוקה של קולנוען הפלאקס. על דמותו של שחקן מוביל המכין לעשות הכל כדי לזכות בעבורה וב��חה, שהרצינו של פלאקס (שהיה, אגב, הבמאי מס' גבר המצליח להזדהות טוב יותר מאשר הוא לובש שמלת גדי אישה. שילוב בכך זה, הקומודיה הרומנטית בה שוחרה העלילה, השחקנים הטעבים מאיין המקפים — משותפים את הופמן וההומור שחזור מהמחזה המקורי עליו היה מבוסס הסרט ("שאני א_skar לך?" של מהוזדי זה מקונאייר, וטלול מקצעי וליל של פלאקס המגולל את הדיחותנות של כל המעורבים בשיעיה — כל אלה והכרזון האידיור של הופמן עשים את "טוטסי" לקומדייה חביבה מזאת, בידור אינטיגנטי, מבריק ומקצעי, ומכאן, אף מזגה מזגה).

■ גדי אורשר

סינמטק — ירחוב לענייני קולנוע
סינמטק תל-אביב, סינמטק חיפה
מו"ל: "אייר", הוצאה לאור והפקות בע"מ
רחוב בוגרשוב 5 א', תל-אביב 63808
טל. 221057, 221081
מערכות: יוסי ארון, אלון גרבז, עדנה פינרו,
דן פינרו
גידי אורשר, איל נגה, צביקה ארון, שאול
שiry-רן, דניאל ורט
סדר, עימוד: "משלט" בע"מ, מושב שילט
הדפסה: סgal,
כל הזכויות שמורות למוי"ל.

아버hem פולנסקי: התסריטאי חיוני אבל איננו חשוב

הקרבות הראשוניים של הנאצים, הוספה כמו בדיות החרון והם, והמפיקים היו מודים מושרים. תיבתית את הכל בעוד קצת הרטפקאות ורומנטיקה והסרט היה הצלחה גדולה. חילקו למחמות רבות אבל לא מצאתי בסרט אלא מעט מאד מעכמי. אולי אתה מהמאמות קיבלי, הרי שמי התנוטס על המשך. בגוף ונפש היה כבר עניין אחר.

אחרי שיחה ראשונה עם ג'ון גארפילד ועם המפיק בוב רוברטס, כתבתי את התסריט בלבד, הם קראו והתפעלו, הצינו כמה שינויים, סיכמו יחד מה ציריך עוד להיקتب וכאשר התסריט היה מוכן, שכרנו ביחד בימאי, בברוסן, והשפיק לעשות לפניו סרט אחד בלבד, ג'ינוי אפלו. ואז עברנו חוות מעניינת מאוד: אני כМОבון היתי כל יום באטר הצלומים, מוקסם מן המתרחש שביבי וסוגב ב策מא את מה שעיני רואות, כי כבר בשלב זה החלתו להיות בימאי בעצמי (וזו מטרתו הסופית של כל תסריטאי). תוך כדי התבוננות, הבחנתי שerosis עשו שינויים מה ושם. קראנו לו, גארפילד, רוברטס ואנכי, זההנו אותו וכשר גילה התרגדות, פשט פיטרנו אותו. הוא פנה לעזרך דין, ניהלו עמו מסע ומתן, בסופו של דבר הסכים לא לעשות שינויים והוא חזר לעבודה. הוט ריט נשאר כמו שכבתתי אותו והסרט נשאר אכן לתסריט. מען האמת, הוא לא שינה דברים ממש שרצה לזכות בתהילה של תסריטאי אלא ממש שבעמדתו, כבמאי, הוא העביר הכל דרך עניין, וראית העולם שלו הייתה שונה משלי. הוא רצה, לדוגמא, להכתיב לטרט סוף חבר תיכון; זאת ממש שהוחה היה איש חסר תקווה. לי הייתה תמיד תקווה, לכן הטע של היה אחר, וזה השוף שנדראה בסופו של דבר על המסכים. רוסן היה ניהיליט במשמעותו, אדם שנימשך אל החלק האפל בוחר של החיים, והוא רצה להעביר גישה זאת גם בסרט. כוונתו לא היתה להرسות את מה שאזכיר, והוא פשט חשב כי אנו חיים בעולם שבו הכל חביב להורקובה, בסופו של דבר. אני התנגדתי לסוף שלו, מושם שיש כבר יותר מדי דברים רקובים בחים, מכדי שנחרוס גם את האפשרות של תקווה בסוף.

ש. מה בקשר למעבר מכתיבה לבימוי?

ת. הכתבי את עצמי בראש וראשונה על ידי ראיית מספר סרטים גדול ככל שאפשר היה. תלמידי בכל הzdמנות לראות בימאים אחרים בעבודה, וכאשר ניגשתי למלאכה עצמה, יצאתי מתחן החנחה שזה יהיה מילא הסרט היחידי שיאפשרו לי לעשות, כי ייגלו עד מהרה שאיני מבין מאומה בכל המלאה הזאת; ואחר זה והסרט היהודי, מוטב שאפרק כל לדון, אתן דורו לדמיון הפרויקט ביוטר שלי, ולא אחשוש ממשימוש בכל אותן הרעונות האונטוגרדיים בספרות, בציור, בריקוד, במוזיקה וכਮוב בקולנוע, שעליהם היתי קירוב. המפיקים הניחו לי לעשות כאות נפשי, מושם שני הסרטים שכתבתי

아버hem פולנסקי, שניקר בישראל במלחח החדש האחוון והערבי טאן כמה סמינריונים לפיבת תסריטים, הוא דמות אגדית בתולדות הוליווד. מורה וסופר בשנות השלושים, איש הבון האמריקאי במלחמת העלים השנייה, תסריטאי-כוכב לאחד כמה עבדות בלבד, אחרי המלחמה, ובימאי שזכה לעשרות כבר בנסיעון הראשון שלו סרט הנחשב היה סרט קלנסי – פולנסקי מצא את עצמו מונתק מן הקולנוע בתבאתה, עט תחילת הפעולה של ועדת מפקרת, שהכינסה אותו לרשימה החמורה של החשודים בדיות שמאליגות במשך 20 שנה, הורחק מן האולפניים, וכל שכבת היהת שמות בדיות, או מעבר לבגלו, בקדזה. ההפטעה הייתה שבו אל אלףני הטענים, לאחר הפסקה כה ארוכה. סרטים שעשה לא盍ליה איש להבחן כי נעדך כל כך הרבה זמנו מללאכת העשייה. ואם הפטיק שוב, לא היה זה בשל חיציות פוליטיים או שיקליים כלכליים, אלא בגלל סיבות בריאות שמנעו ממנו להמשיך ולתפרק במקצוע שהוא, לדעתו, מתיש. מזה מתריד שנים הוא כותב תסריטים, הוא מלמד, ובמסגרת עיסוק אחד זה ביקר בישראל. עם אברhem פולנסקי שוחח זו פיניו.

ש. אולי נתחיל מהתחלה. לפני שהיא הייתה תסריטאי, פרסמת בבריטים. האם היא המעבר לתסריטאות קשה? ת. קשה לדבר על מעבר מוגדר. כל מודים יש להכנות שלו. ספרות זה מודים אחד, קולנוע זה מודים אחר, תיאטרון זה עוד מודים ורדי זה מודים נוסף, ואילו אפשר לכתוב עבר אחד מהם אילו היה אחר. אמנם, בכל המקדים יש בסיס מסו��ה: כמות מסוימת של אינפרומציה שאיתה צריך להעביר לצופה או למאזין. ב孔לנץ, יש להעביר את עיקר האינטומציה הזאת באמצעות חזותיים.

ש. הקשר של מזו ומעולם עם העשייה הקולנועית, הוא בכתיבת תסריטים. האם אין זו מלאכה מתסכלת? ת. היא יכולה להיות מתסכלת מאוד, אבל יתכן גם שהיא מעניקה לך שיטוק בלבוי ריגל; במוחך כאשר הסרט יוצא בסופו של דבר יותר טוב מכפי שתיארת לעצמך. אלא שזה קורה לעתים נדירות מאוד.

ש. מה קרה, למשל, הסרט המפורסם הראשון שכתבת, עגילי זהב?

ת. זה היה במאם סרט מפורטים מאוד, בזמןנו, אבל אני חייב להודות שלא זהתי. בתוצאה הסופית הרבה, מון הדברים שהכנסתי לתוכו. היה זה אולי הצעד הראשון בחינוך חיוני לעשיית סרט, אבל אינו איש החשוב ביותר בתהילה זו. למעשה, נקבעה לסרט זה כדי לתקן תסריט אשר נכתב על ידי מישחו אחר. עשתי שינויים, הכנסתי דברים שנדראו ליחסובים, כמו השואה שלছוענים, שהיו

הכנסו הרבה כסף והם רואו בכך הוכחה שאני יודע מה
שאני עושה.

ש. מה בקשר לעובודה עצמה, על בימת הצללים?

ת. הסתבר לי, כשהחלה לעבוד, שאין לשום בעיה עם הדרכות השחקנים, אולי מונך הנסיך העשיר שהיה לי בעבודה עם בני אדם. ואולם המלאכה הייתה מסובכת יותר כאשר נסיתי להסביר את כוונותי לצלם ג'ורג' ארנסט, אחד מותיקי הוליווד, שהמציא כמעט כל מה שאפשר להמציא בשטח הצילום. גרג טולאנד המהולל היה איסיטנט של ארנסט ולמד אצלו את כל השכללים שבהם השתמש בסרטו של וולט האזרח זהה, ב-*ההדרש*, (1948) נהג ארנסט את הפקות יוקה הוליוודיות, ובן שחקניות יפהפיות מזדקנות, הזוקנות לתאורה רכה ומתחשבת אשר תראה אותן על הבד צעריות ויפות כמו מים ימייה. ואכן, כשהחל לצלם את *כח הרישע*, זה סוג הצילום שבו הוא המשיך. ראיינו יחד את החומר הראשון שהזמין המעבדה, ואנו נסitti להסביר לו שאותה הרמה שאני רוצה להעניק לסרט. "טוב, תגיד לי מה אתה רוצה ואני אבצע את זה". הוא אמר לי. מאחר ולא ידעתי איך להסביר את עצמי, הבאתו לו אלבום של ציורי הופר, בהם שורה נוספת תאורה קשה וחיפה של השדרה השלישית בניו יורק, ואמרותי לארנסט שכן אני רוצה שייראה הסרט שלי. "יאז מהה לא אמרת" הוא חיך. "אתה מתכוון לתאורה אחרת, תאוור מה מקור אחד". ואכן זה מה שהוא עשה בהמשך הסרט וזה מה שנוטן לסרט הזה, עד היום, את המראה המיעוד שלו.

ש. כיצד התקבל הסרט?

ת. הקהל לא בא בהמוני, אבל הביקורות היו טובות. אחרי תקופה מסוימת, לינדיי אנדרסון גילה אותו, כתוב עליו בהרחבה, שילב בinition הסרט חוות דעת שקשירה אליו גם לתסריטים שככבותי קודם לכך, לאחר מכן ביצרת ראתה והתפעלה, והיום, הסרט nimna על תכנית הלימודים הקבועה בתנאי ספר ובים לקולנוע.

ש. ואיזו ניקעה האקראייה של הסרט, בדיקת השיטה בסימן עליה, על ידי מפקרתי. מה עשית באותה התקופה?

ת. תחילתה, כМОון שכולם פחדו להעסיק אנשים המופיעים בראשמה השוחרה. השפעת המלחמה הקלה באותם הימים, ושל סנוור מקאראטי, הייתה השפעה רבה, וזה בהחלה אקטואלי גם ביוםיהם אלה, כאשר נודף ריח של נסיען חדש פעלות מסוג זה. אנחנו, אלה שנפצענו, חיפשו דרך לתוך חזהה מכך. אנחנו, אלה שנפצענו, התפרנסנו תקופה מסוימת, עבדנו על סיידות תכניות דрамטיות בשם אידי-שמ. כל פרק בתכנית זאת היה תקופה סמייה נגד המקאראטים. עשינו שם את גלילי או של ברקט, את ג'ין מילטון, את סוקראטס, בקיורו כל דבר יכולנו למצואו בספרים היסטוריים, שהיתה לה אפיוזה שיכלנו למצא בספרים. הסיירה זכתה לשלהקה למתרחש באותו הזמן. הסיירה זכתה לשלהקה רבים, פרקייה הוצעו בתנאי ספר, כחומר לימוד, אבל בורר שלא היינו יכולים לעשות אותה לא שיתוף פעולה של מפיק, שיש לנו את עצמו בכך שהעסק אותנו למורות החרטם,

בשמות בדיוים. בימאי הסידרה היה צער מתחילה שם סיידי לומט, ובין השחקנים היו כמה מן הצעריים המבטיחים של הוליווד, כמו פול נימן. אחריו בဿים, כשחסידרה הופסקה, החלו מגלים במידה מסוימת של להעסיק את המוחרמים אם נוהגים במידה מסוימת של עורמה, וכך התאפשר ליכטוב מספר סרטים, בivihs *Sowrmorror* *against Odds against tomorrow*, שבאים רוברט ויין. על הסרט חתום סופר כושי, יידיד של בלטנטה, שידע בדיוק מה המצב והציג לנו את שמו. אחר כך עבדתי עם טירון גאנדי בקנדה, עשינו בין היתר, לטלויזיה, גירסה של *אלטיפוס המלך*, תגבתי סידירה אחת או שתיים בקנדה ומצאת לעצמי מלאכות ממלacades או שתים בקנדה במשך 15 שנים, היו אחרים שבסלו שונות. לגבי הסרטים נמשך כ-15 שנים, היו אחרים שבסלו קצת יותר, אחרים קצת פחות. אני חזרתי להשתמש בשם, כאשר מפיק מסוים פנה אליו, הצעה לי לכתוב את מאדיגן, אבל התיenna עמי, שלפני כן, אכתוב עבורו סידירה על אמצעי המשרד לביטחון אסטרטגי (היבון האמריקאי). בו שירתתי. כאשר התחייב לפרסום בשני המקרים אתשמי, הסתמתי, עשתי את מאדיגן, ולאחר כך בימיית את *המיידץ הגורלי* (1969) ואת רומנסה של גוב סוסיט (1971).

ש. מה הייתה התהשה לחזור לעבודת בימיי' אחרי שנים רבות כל כך?

ת. אני יכול לומר לך את מה שחש ובעתים הפק לבימאי עוזר כאשר עשית את מה שחש ובעתים הפק לבימאי מפורסם בזכות עצמו. הוא צילצל אליו ואמר לי: נידמה כאלו לא הפסיק לבאים אף לרגע".

אבל זה נכון שהוא הבדלים. קודם כל הצע, נושא שעניין אותך במיוחד. הצלם קוריאד הול' ואני ערכנו כל מיני נסיבות, התאמנו להשיג אפקט דמיון ככל האפשר; אי אפשר להבחן בכך בעותקים המופצים הימים ב-16 מ"מ, משום שהמעבדות עובדות לפי תקנים קבועים מראש. אבל, אם לדבר על תחווה, צריך להזכיר שהסיכון העמוק אותן הרגשות פעם, נעלם כלל היה. זאת הייתה הזדמנות לעשות משהו שאינו מסוגל לעשותות ואני. צריך לעשותות אבל תוך כדי הצלום גיליתי שאין זה עוד דבר חוויתי עברוי, אפשר לחוות גם בולדין, שהוא חלק לאיבוד בכל השנים הללו, והיתה לי תחושה של בזבוז מיותר, של זמן שלא ישוב עוד, תחושה מלאנכולית שחדרה, לדעת, גם אל הסרטים עצם. החשק לעשותות דברים נועזים, שונים, החשש שהוא יהיה הסרט האחרון שהוא יוציא איני צריך להזכירתותוכו את כל מה שרובץ על לבו, נעלמה לחלוון. הגעתתי למכב שבו לא היה איכפת לי עוד מה יחויבו הבריות. כל מה שהם יכולות לעשותות לי, אולפני הסרטים, הוא להזמין אותי לבאים סרטים אחרים או לא, וזה הכל. עם זאת, אני מאמין שהמיידץ הגוליאו הוא סרט מעוניין מאוד, שום דבר שגרתי בשימוש שהוא עונה במעטבון, בטיפול שלו בלבד, בפינוי הדמות, או ביצול התדמיות של הכוכבים (רוברט דפוד, רוברט בiley וקנתניין רוס). קוריאד הול' עזיר לי ליצור מראת, או שונה מה שיכלנו למצא בספרים. הסיירה זכתה לשלהקה למתרחש באותו הזמן. הסיירה זכתה לשלהקה רבים, פרקייה הוצעו בתנאי ספר, כחומר לימוד, אבל בורר שלא היינו יכולים לעשות אותה לא שיתוף פעולה של מפיק, שיש לנו את עצמו בכך שהעסק אותנו למורות החרטם,

אבל בדברים מוזרים קרו לי בכל פעם שכתבתי תסריטים בתקופה האחורה. במאי מת בדיק שהוא צרייך להתחילה לעבודה על הסרט, והפורואקט עבר לידיים של מיישחו אחר, שמלילתי לשעות שווים. במקורה מסיים פשוט מחק את פס הקול, הקליט קולות חדשים לשחקנים, עם דיאלוג שונה מן המקורי. בקיצור, חבל היה על הטיריה. במקורה אחר, הכתני סרט עם מארטין ריט עבר ברברת פוקס, אלא שהנהלת ההיטה התרחפה ועמה השתו גם תוכניות ההשתרעה. וכן הלאה.

ש. אתה בן לתקופה שהפחה כמעט לאגדה
בתולדות הולנדי. הימים מדברים על תקופה זו
בגיגיות, מוצאים בה את היוצרים הדגולים, שהיה
לهم סיגנון ואישיות, ומבקים את העובדה שהימים אינן
עוד כאליה. מה דעתך?

ת. אם אכן כזה המצב, הרי הסיבות הן היסטוריות. באותם הימים, הבמאים היו עושים סרטים ורבים מאד. היה מרגע נבוקר לעכבהה, והארוי כהן, (נשא קולומבריה דאז), למשל, היה אמור לך שעלייך לבאים סרט ואתה מתחילה לעבודה ביום המחרת. במקירטים רבים היבמא לא שאל כלל באיזה סרט הוא לא קרא קודם לכן את התסריט, ומישחו מדבר, והוא היה ממציא דברים, משפר אותם, מפתח אותם, וזכה בכך להיות אמן. היום, כאשר עבר נצח לפני שמתחריהם לעשות סרט, כל הנסיוו שש לבמא ציעיר, לפני שהוא מתחיל לביס, מסתכם בדרך כלל בראיית הרובנה מאד סרטים. אמנס הם הולכים לבטיספר רקולנוו, לומדים, וחלק מהם עושים סרטים שאינס נופלים מאותן יצירות שעשו פס. אבל הנסיוו שליהם הוא קטן מאד, ההיתנסות המעשית בשטח אפסית, לאף אחד מהם אין הזדמנות לעשות באמות הרבה סרטים. הם מנסים ליצור עצם בכח סיגנון משלם אבל זה מלałוכותי. סיגנון, זה תוצאה של התפתחות האישיות כדי תחולין העבודה. זה חסר היום. עושים אמנים סרטים יפים, אולם התהילך הוא שונה, ומכאן שgas הסרטים הם שונים. זאת ועוד. צריך לזכור רקולנוו הוא מודוס פוטורי, ומושגים כמו "גדולי", "אמנותי", לכווץ זהה מושגים להיסטוריון. בפרשפקטיבת של זמן, הוא בא קרובע סרט שינה את מהלך תולדות רקולנוו. היבמאי, כשהוא עשה את הסרט, מסתדר לחזקcia אל הפעלת את התסריט כתמיטר יכלולו; ואם יש לו רעיון מבריק הוא מקווה שהוא ישפר את התוצאה, אבל לא יותר מזה.

ההראיון נערך בחודש אפריל 1983, באולפני "קול-ישראל"
בתל אביב)

הפעולות מובילת את הסיפור המרכזקי קדימה. נסף לכך, כבר ידעת לסתיר את האספקטים האסתטטיים של הרטט טוב יותר, כדי שלא ייראות מטריה בפניעצתמה, כאשר העלילה המוצגת על פני השטח, היא זו שמובילה את הצופה.

ש. אם בח הרשע ורמיידך הגורלי הם סרטים אלימים, קשים, חריפים, רומנסת' של גונב סוסיים הוא סרט נостטאלגי, שונה לחוטין באופיו. זאת אינה יכולת להיות נостטאלגיה שלך, כי חרי נולדת בארצות הברית.

ת. זאת נסטאלגיה לסיפורים שסיפורה לי סבתה. האווירה הזאת מוכרת לי היבט, היא חלק בבלתי נפרד מן התודעה שלי, אין זו נסטאלגיה דמיונית, זה חלק מזכרות הלידות שלי, מן הספרים ששמעית על החיים במרכז אירופה, בסוף המאה הקודמת.אמין בהשווה לשני הרטיטים אחרים שלי, האווירה כאושלווה, חייכנית, מתוקה, כמעט אגדה סיפורה לי סבתה, אבל עם זאת הופsty אלמנטים אמיתיים מן החיים שם, ואם הדמיות שיוכחות לעולם האגדה, המסקנה שלחן מעשית מכך, בסוף הרטם קמים ועובדים את העולם הזה.

ש. אני מבין שהסרט עבר כמה גלגולים לא סימפטים כישיאה לשוון.

ת. המפיקים פשוט טבוחו אותו, אבל זה מה שהם מעוללים לכל סרט, כשהוא מגע לטלוויזיה. הם קיצרו אותו כל כך, שהסיפור נטול החיים כל הגון. אמנס איגוד הבימאים מנסה לשנות את המיןנה הנasad הזה, אבל אין מה לעשות, הסדרדים שיכולים להפכו (**למאנקם**).

ש. האם הפסיק לבאים בגלל הכשלון המיסחרי של סרט זה או שחשר לדנדוף הפויומי להמשיכו להיארכה בועניי

ת. לאורל המשחררי של הסרט לא היה שום קשר עם הפסקת העבודה כבימאי. ראשית, המפיקים לא הפסיקו כסף ממשום שהסרט נימכר עוד לפני שהופץ, והוא מוצג כל הזמן בטליזזיה, ככלומר שהכספי ממשיך לזרום. הביקורות באירופה היו בסך הכל חיוביות, וגם בארה'יקה היו חלק מן המבקרים بعد הסרט, אם כי חלק אחר סבר שסרט על יהודים חייב להיות סרט על פוגורומים, במילויו כשבהוא מתארח באוטה התקופה, במרכז אירופה. קוזאק אחד הסרט לא הספיק להם, הם מצאו שהסרט מעודן מדי, עלייז מדי, לתקופת זה הנבע פשוט מזמן בורות וחוסר דעתיה של אותן המבקרים.

אולם, כדי לשוב לעניין הפסקת הבימי. שעה שהייתי בלונדון והכתי את הפתק סרטוי הבא, נפלתי למשכב, הוטסתי הביתה, ובבית החולים ליד אוניברסיטת סטאנפורד, הצילו את חייו ברוגע האחורי. באותו הזמן הוסבר לי שעליה להוריד את הקצב, ועובדות בימי, שהיא עברdot של 24 שעות ביום, אינה מומלצת עוד עבורי. עכשו, כשעברו כבר 10 שנים, ואני עדין חי וקיים, אני מהרהר לעיתים שאולי בכל זאת כדאי היה לנשנות עוד פעם לבים.

ש. בכל התקופה الأخيرة זאת, עסקת בעיקר בכתיבת תסריטים. האם מצאת סיטיק בעיסוק זה?

ת. זה היה בזבוז זמן במלוא מובן המילה. אמנס
איini נימנה על התסריטאים היקרים ביותר של הוליווד.

בִּילְוי עַמְלָוִי צָמוֹד

לבתי קפה, למסעדות, אחריו
ההופעה או הפנייה, בכלבי
לי יש לנו לילוי צמוד של
ישראל - הכלתו גבילי
שלנו.

צאו לבנות עם ישראל
וגם הרגע האחרון של הבני
לי יהיה מהנה.

טלפון 03-423 1092
1100 8107

משתלים לשלים ב- **ישראלט**

- נסח הפליטים במלון • נסח המחרוז והמאהוד במלון
- הבנק הבינלאומי והרשותן לשיאל נסח • נסח טוטו לשיאל נסח
- בוק סט סט נסח • מט רובה לשיאל נסח
- נסח זיב לאכדי הדריה נסח • נסח אידייאץ ישראי נסח
- בוק אדור היידר נסח • בוק פונלי אנדות ישאי נסח
- נסח צפונ אודרייר נסח • נסח מילון ללחוד נסח • נסח דוד נסח

אפשר להציג על חברות?

בקיצור, מה אתם
יודעים. תמיד
משתלים לשלו'
ברטיס פס
אדום. אם עדיין
אין לכם פס - הכנסו
היום לבנק הפועלים
ושאלו איך מתקבלים לחברות
בפס אדום. ואם כבר יש לכם -
הציעו חברות
לחברים שלכם!

רואים את הפס האדום הזה?
מי שיעש לו כזה בכיס - לא צריך
הרבה יותר. כי הפס האדום
אומר הרבה: הוא אומר חשבו
בנק משל עצמן - אם אתה
כבר בגיל 16 - ואפילו ברטיס
בנק-קט למשיכת מזומנים.
והוא אומר הטבות אחוזות לבני
12-18 כמו קסטה או תקליט
במוחעים ובחזגות,
שי מיוחד...

באלחtag איזה...

הហעות